

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, declarat de avocatul Oleg Spînu, în numele inculpatului

*Trofim Sergiu Vladimir, născut la
30 martie 1983, originar și locuitor al s. Mileștii-
Mici, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

Termenul de examinare
instanța de fond: 11.09.2014 – 04.02.2016,
instanța de apel: 09.03.2016 – 31.03.2016,
instanța de recurs: 25.06.2016 – 01.11.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 februarie 2016, Trofim Sergiu a fost condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 4 ani.

Procesul penal în privința lui Trofim Sergiu pe art. 266 Cod penal a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Vulpe Constantin prejudiciul material de 63.396 lei, moral de 300.000 lei, și în beneficiul statului - cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014 – 1020 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză criminalistică a filamentelor de becuri nr. 1136/14 (III) din 16.06.2014 – 2610 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 decembrie 2013, aproximativ ora 03:34, inculpatul Trofim Sergiu, conducând automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, se deplasa pe bd. Dacia din direcția str. Hristo Botev în direcția bd. Traian, mun. Chișinău, cu viteza de aproximativ 93 km/h. În timpul deplasării, până la intersecție cu str. Teilor, nu a respectat prevederile pct. 47 1) a Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități sunt de 50 km/h și nu a manifestat prudență sporită la trafic, ignorând cerințele pct. 45 1) și 2) a Regulamentului Circulației Rutiere, care indică că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră. Astfel, Trofim Sergiu, deplasându-se fără a reduce viteza, a tamponat pietonul Vulpe Dan Constantin, a.n. 04.02.1974, provocându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 15/2251D din 13 februarie 2014 traumatism asociat cranio-cerebral, toraco-abdominal, membrilor superior drept și inferioare, exprimat prin: plagă în regiunea craniului cerebral a capului, hemoragie unilaterală în țesuturile moi pericraniene, hemoragie subarahnoidiană unilaterală și cerebel, fractură a bolții și bazei craniului, hemoragii în ventricolii și trunchiul cerebral; plagă pe torace, unilateral, excoriații pe torace, abdomen cu trecere pe bazin - unilateral, fracturi costale multiple, bilaterale cu hemoragii de focar în țesuturile adiacente, ruptură bilaterală a pulmonilor, contuzia parenchimului pulmonar, hemotorax pe dreapta (circa 700 ml), ruptură de pericard, cord, rupturi-strivire de ficat, ruptură de diafragmă unilateral, hemoperitoneum (circa 400 ml), echimoze pe membrul superior dreapta și inferior stânga, fractură a humerusului drept cu hemoragie în țesuturile moi, excoriații pe membrele superioare și inferioare, care au caracter vital și legătura cauzală directă cu survenirea decesului victimei Vulpe Dan Constantin.

Tot el, imediat după tamponarea pietonului Vulpe Dan Constantin, a continuat deplasarea, părăsind locul accidentului rutier, parcând automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, în fața blocului locativ nr. 2 de pe bl. Traian, mun. Chișinău și i-a scos placa de înmatriculare din spate.

Astfel, Trofim Sergiu a încălcat cerințele pct. 12 (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, care indică, că „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul

semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier și c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina și a declarat că se deplasa regulamentar, cu viteză de aproximativ 50-60 km/h. A văzut în față o persoană pe str. Dacia, în regiunea banner-ului „MobiasBanca”, cu vre-o 10 m mai în spate, cum venea să traverseze strada. Instinctul a fost să frâneze. A crezut într-o perioadă mică de timp, că a trecut de pieton, dar a auzit o lovitură. A stopat mașina și a deschis ușa. S-a uitat în urmă. Din șocul în care se afla, nu își dădea seama ce face, a accelerat automobilul și a oprit în curtea unei casei nu departe de locul accidentului. Recunoaște că nu trebuia să părăsească locul accidentului. Se căiește de cele întâmplate și îi pare foarte rău. La locul unde a fost impactul este o trecere subterană și o trecere de pietoni la aproximativ 100 m. Nemijlocit în locul impactului nu este nici un indicator referitor la trecerea de pietoni.

Martorul Gordila V. a declarat că, aflându-se în automobilul inculpatului, a auzit o lovitură, mașina s-a oprit, după care a pornit și a virat la dreapta pe bd. Traian. Nu poate să comunice dacă automobilul a început a frâna până la lovitură. I De la lovitură, automobilul a deviat puțin în dreapta. Modul de frânare a fost brusc, și mașina s-a oprit definitiv. Automobilul a staționat 1-2 sec după care a accelerat. Inculpatul a spus că a lovit un om. Aproximativ la 1 km de la accident, automobilul a fost stopat în curtea unui bloc locativ. A văzut că lipsește oglinda retrovizorie din partea șoferului.

Martorul Vicol Gheorghe a declarat că, fiind în automobilul inculpatului, în timp ce discutau, a simțit o lovitură puternică, bucăți de sticlă i-au sărit în cap și brusc s-au oprit. Inculpatul a zis că a lovit pe cineva. Fiind foarte speriat, a accelerat brusc. Mașina a virat în partea dreapta, pe bulevardul Traian, apoi iar în dreapta, în ograda caselor. S-au coborât toți din mașină, încercând să-l liniștească pe inculpat, căci era foarte speriat și agitat, încât a început să plângă. Inculpatul a scos numărul din spatele mașinii sale și l-a aruncat în portbagaj. Impactul a avut loc în partea stângă a mașinii, în partea șoferului și s-a deteriorat parbrizul din față.

Martorul Crucerescu Vadim a dat declarații similare.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin alte probe administrate, și anume:

procesul-verbal din 15.12.2013 și a tabelului fotografic, conform căruia a fost cercetat locul accidentului rutier din bd. Dacia;

schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 15.12.2013;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.12.2013 și tabelul fotografic, conform căruia a fost depistat și cercetat automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care avea semne vizibile specifice tamponării de pieton;

raportul de expertiză medico-legală nr. 15/2251D din 13 februarie 2014, că decesul victimei a survenit în rezultatul rupturii cordonului, cu hemoragie internă acută, cauzată de trauma toraco-abdominală. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat traumatism asociat cranio-cerebral, toraco-abdominal, membrilor superior drept și inferioare, exprimat prin: plagă în regiunea craniului cerebral a capului, hemoragie unilaterală în țesuturile moi pericraniene, hemoragie subarahnoidiană unilaterală și cerebel, fractură a bolții și bazei craniului, hemoragii în ventricolii și trunchiului cerebral, plagă pe torace, unilateral, excoriații pe torace, abdomen cu trecere pe bazin - unilateral, fracturi costale multiple, bilaterale cu hemoragii de focar în țesuturile adiacente, ruptură bilaterală a pulmonilor, contuzia parenchimului pulmonar, hemotorax pe dreapta (circa 700 ml), ruptură de pericard, cord, rupturi-trivire de ficat, ruptură de diafragmă unilateral, hemoperitoneum (circa 400 ml) echimoze pe membrul superior dreapta și inferior stânga, fractură a humerusului drept cu hemoragie în țesuturile moi, excoriații pe membrele superioare și inferioare, care au fost produse în urma acțiunii traumatice cu un corp(uri), contondente, dure prin lovire, intravital, cu puțin timp înaintea decesului, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță au caracter vital și legătura cauzală directă cu survenirea decesului și în ansamblu, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață;

raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014, că pe partea stângă din față a automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, și anume: pe bara de protecție, pe aripă, pe parbriz, pe acoperiș, sunt prezente deteriorări mecanice. Toate aceste defecte au apărut în momentul accidentului rutier, adică în rezultatul tamponării pietonului. Sistemele, mecanismele și piesele automobilului, care sunt responsabile pentru siguranța traficului, inclusiv, sistemul de frânare, sistemul de direcție, roțile, suspensiile roților, se află în stare funcțională și nu au careva defecte tehnice care ar fi putut împiedica conducătorul automobilului să acționeze în conformitate cu cerințele Regulamentului Circulației Rutiere. Din datele acumulate în cadrul cauzei, s-a constatat că la distanța de 53,6 m, viteza medie de deplasare a automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, a constituit aproximativ 93 km/h. La viteza de deplasare 93 km/h conducătorul automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, în momentul ieșirii pietonului pe carosabil, nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea lui prin frânare. În cazul deplasării cu viteză regulamentară (permisă) în localități - 50 km/h, în momentul ieșirii pietonului pe carosabil, conducătorul automobilului „Mercedes E220”, n.î.

IL BI 667, ar fi dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare;

raportul de expertiză traseologică nr. 2226 din 11.04.2014, cu fototabel, prin care s-a constatat faptul că fragmentele depistate la locul accidentului rutier și anume, fragmentul de sticlă, fragmentul de vopsea, bara decorativă, fragmentele de metal deteriorat, oglinda retrovizorie au constituit un tot întreg și provin de la automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667;

raportul de expertiză nr. 1136/14 din 08.05.2014, cu fototabelul, prin care s-a stabilit că la momentul impactului la automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, era conectată iluminarea la faza scurtă;

înregistrările video pe perioada 15.12.2013 de la filiala nr. 12 a BC „MAIB”, ridicate la data de 26.03.2014 de la sediul central al BC „MAIB”;

oglininda retrovizorie și cioburile de sticlă, care se află în camera de păstrare a corpurilor delictive;

înregistrarea video cu capacitatea de 759 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 15.12.2014, începând cu ora 02:28 până la 05:30, stocată pe un stick cu capacitatea de 1 GB „Memorex Travel” USB 2.0 Flash;

înregistrarea video cu capacitatea de 751 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 02.04.2014, începând cu ora 14:26 până la 16:38, stocată pe un stick cu capacitatea de 4 GB „Transcend” USB 2.0 Flash;

Reieșind din probele cercetate, instanța de judecată a constatat cu certitudine că pietonul Vulpe Dan traversa carosabilul la pas normal, nu se grăbea, fapt confirmat cert în ședința de judecată prin imaginile video vizualizate, și de către martorul Pîslaru Tudor care a vizualizat înregistrările video prezentate de OUP din momentul producerii accidentului rutier, condiție în care șoferul dispunea de posibilitatea evitării tamponării în cazul deplasării cu o viteză regulamentară.

Astfel, chiar în condițiile similare de traversare cu cele ale victimei, inculpatul, în urma respectării limitei de viteză și acordării unei atenții corespunzătoare la trafic, a fost în posibilitate de a observa din timp pietonul și de a întreprinde toate măsurile necesare întru evitarea tamponării acestuia. Mai mult, inculpatul a declarat că a văzut pietonul la aproximativ 10 m și a frânat, după care a auzit o lovitură, a deschis ușa și nu a văzut pe nimeni dar din șoc a accelerat.

Instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului și a martorilor Gordila V., Vicol G., Crucerescu V. precum că inculpatul se deplasa pe bd. Dacia cu viteza de aproximativ 50 - 60 km/h, dat fiind că prin expertiza auto-tehnică s-a constatat că distanța de 53,6 m, a fost traversată de către automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care este ilustrat și în materialele video, cu viteza medie de deplasare de aproximativ 93 km/h. Deci, în cazul în care inculpatul se deplasa cu o viteză de 50 - 60 km/h așa cum a afirmat, acesta ar fi dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare.

Instanța a respins și declarațiile inculpatului, a martorilor Gordila V., Vicol G., Crucerescu V., că inculpatul era răcit, administra medicamente și strănuta, având starea sănătății și vizibilității redusă. Această afirmație este combătută de

declarațiile inculpatului făcute la faza urmăririi penale unde în procesul-verbal de audiere a învinutului, scris personal de către inculpat, că: „eu mă simțeam bine”. Afirmația respectivă mai este combătută și prin depozițiile martorilor Vicol G. și Gordila V., potrivit cărora după comiterea accidentului rutier, inculpatul s-a deplasat în or. Ialoveni, acasă la Crucerescu, unde a servit alcool. Mai mult, declarațiile referitoare la starea sănătății au apărut doar în instanța de judecată, ceea ce trezește reticențe serioase referitoare la credibilitatea lor.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, și în baza art. 266 Cod penal, ca părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, provocând urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal, adică decesul unei persoane.

Totodată, constatând expirarea termenului de 2 ani din data săvârșirii infracțiunii, instanța a conchis că urmează a înceta procesului penal pe art. 266 Cod penal, în temeiul prescripției.

La stabilirea pedepsei în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale stipulate în art. 61 și 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit, din imprudență, o infracțiune gravă, dar anterior nu a fost condamnat, are la întreținere doi copii minori, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, este angajat în câmpul muncii, concluzionând că nu este rațional și oportun ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, dispunând suspendarea condiționată a executării ei conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Apelantul a specificat că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a apreciat just faptele comise de către inculpat, care direct aduc atingere relațiilor sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei.

Pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă să contribuie la corectarea inculpatului și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este eficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, circumstanțele infracțiunii relevă atitudinea cinică față de accidentul rutier soldat cu deces, urmat de părăsirea locului accidentului rutier, și încercării ulterioare de a ascunde urmele infracțiunii, parcând automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, în fața blocului locativ nr. 2 de pe bd. Traian, mun. Chișinău, unde i-a scos placa de înmatriculare din spate.

Inculpatul a manifestat o lipsă de respect și considerație, inclusiv din motivul evitării reparării prejudiciului moral și material familiei defunctului Vulpe Dan.

Corectarea inculpatului presupune conștientizarea de către făptuitor a celor săvârșite. Făptuitorul urmează să conștientizeze că respectarea legii penale este o necesitate și că numai astfel el va putea evita aplicarea față de sine a altor pedepse penale, fapt care în cazul în speță de către făptuitor nu a fost realizat.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate criteriile stabilite la art. 75 Cod penal, să asigure aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora dintre criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea sentinței de către instanța ierarhic superioară.

Astfel, prima instanță nu a individualizat corespunzător pedeapsa, nu a ținut cont de persoana inculpatului, de circumstanțele comiterii infracțiunii, de caracterul social - periculos al faptei și urmările ei, că una din infracțiuni este gravă, că inculpatul nu a recunoscut vinovăția.

3.1. Avocatul Ion Gavriiliuc la fel a declarat apel, în numele succesorului părții vătămate, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului.

Apelantul a indicat că, instanța de fond nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa aplicată inculpatului, ignorând criteriile prevăzute de art. 61 Cod penal, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Pedeapsa aplicată este inequitabilă, nu poate servi temei pentru prevenirea săvârșirii infracțiunilor din partea altor persoane, negativ influențează asupra societății și trezește dubii în ce privește legalitatea și corectitudinea actului de justiție.

3.2. A declarat apel și avocatul Oleg Spînu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Apelantul a invocat că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, apelul avocatului Oleg Spînu a fost respins ca nefondat.

Apelurile declarate de procurorul în Procuratura Generală, Vitalie Busuioc, și de avocatul Ion Gavriiliuc au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Trofim Sergiu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere, deducându-se durata aflării în arest de la 15 decembrie 2013 până la 23 ianuarie 2014.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor administrate, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal.

Astfel, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile martorilor V. Gordila, G., Vicol și V. Crucerescu;

procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 15.12.2013;

tabelul fotografic, conform căruia a fost cercetat locul accidentului rutier din bd. Dacia;

schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 15.12.2013;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.12.2013 și tabelul fotografic, conform căruia a fost depistat și cercetat automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care avea semne vizibile specifice tamponării de pieton;

raportul de expertiză medico-legală nr. 15/2251D din 13 februarie 2014, că decesul lui Vulpe Dan a survenit în rezultatul rupturii cordonului, cu hemoragie internă acută, cauzată de trauma toraco-abdominală. La examinarea medico-legală a cadavrului, s-a depistat traumatism asociat cranio-cerebral, toraco-abdominal, membrelor superior drept și inferioare, exprimat prin: plagă regiunea craniului cerebral a capului, hemoragie unilaterală în țesuturile moi 'craniene, hemoragie subarahnoidiană unilaterală și cerebel, fractură a bolții și bazei craniului, hemoragii în ventricolii și trunchiului cerebral, plagă pe torace, unilateral, excoriații pe torace, abdomen cu trecere pe bazin - unilateral, fracturi costale multiple, bilaterale cu hemoragii de focar în țesuturile adiacente, ruptură bilaterală a pulmonilor, contuzia parenchimului pulmonar, hemotorax pe dreapta (circa 700 ml), ruptură de pericard, cord, rupturi-trivire de ficat, ruptură de diafragmă unilateral, hemoperitoneum ca 400 ml) echimoze pe membrul superior dreapta și inferior stânga, fractură a humerusului drept cu hemoragie în țesuturile moi, excoriații pe membrele superioare și inferioare, care au fost produse în urma acțiunii traumatice cu un corp(uri);

raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014, că pe partea stângă din față a automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, și anume: pe bara de protecție, pe aripă, pe parbriz, pe acoperiș sunt prezente deteriorări mecanice (fotografia nr. 1). Toate aceste defecte au apărut în momentul accidentului rutier, adică în rezultatul tamponării pietonului. Sistemele, mecanismele și piesele automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care sunt responsabile pentru siguranța traficului, inclusiv, sistemul de frânare, sistemul de direcție, roțile, suspensiile roților, se află în stare funcțională și nu au careva defecte tehnice care ar fi putut împiedica conducătorul automobilului să acționeze în conformitate cu cerințele Regulamentului Circulației Rutiere. Din datele acumulate în cadrul cauzei, s-a constatat că la distanța de 53,6 m, viteza medie de deplasare a automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care este ilustrat în materialele video a constituit aproximativ 93 km/h. La viteza de deplasare 93 km/h conducătorul automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, în momentul ieșirii

pietonului pe carosabil, nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea lui prin frânare. În cazul deplasării cu viteză regulamentară (permisă) în localități - 50 km/h, în momentul ieșirii pietonului pe carosabil, conducătorul automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, ar fi dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare;

raportul de expertiză traseologică nr. 2226 din 11.04.2014 cu fototabel, prin care sa constatat cu certitudine faptul că fragmentele depistate la locul accidentului rutier și anume, fragmentul de sticlă, fragmentul de vopsea, bara decorativă, fragmentele de metal deteriorat, oglinda retrovizoare au constituit un tot întreg și provin de la automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667;

raportul de expertiză nr. 1136/14 din 08.05.2014 cu fototabel, prin care s-a stabilit că la momentul impactului la automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, era conectată iluminarea la faza scurtă;

corpurile delict: automobilul „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, ce se păstrează pe str. Tiraspol 11, mun. Chișinău, care are urme vizibile de tamponare pieton;

înregistrările video pe perioada 15.12.2013 de la filiala nr. 12 a Băncii „MAIB”, ridicate la data de 26.03.2014 de la sediul central al BC „MAIB”, care sunt anexate la materialele cauzei penale;

oglinza retrovizoare și cioburile de sticlă, care se află în camera de păstrare a corpurilor delict;

înregistrarea video cu capacitatea de 759 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 15.12.2014, începând cu ora 02:28 până la 05:30, stocată pe un stick cu capacitatea de 1 GB „Memorex Travel” USB 2.0 Flash, care se păstrează la materialele cauzei penale;

înregistrarea video cu capacitatea de 751 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 02.04.2014, începând cu ora 14:26 până la 16:38, stocată pe un stick cu capacitatea de 4 GB „Transcend” USB 2.0 Flash, care se află la materialele cauzei penale.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de fond a statuat corect că pietonul Vulpe Dan traversa carosabilul la pas normal, nu se grăbea, fapt confirmat prin imaginile video vizualizate, și de către martorul Pîslaru T., care a vizualizat înregistrările video prezentate de OUP la momentul producerii accidentului rutier, o condiție în care șoferul dispunea de posibilitatea evitării tamponării în cazul deplasării cu o viteză regulamentară de 50 km/h prin localitate.

Deci, s-a reținut în mod justificat faptul că chiar în condițiile similare de traversare cu cele ale victimei, inculpatul în urma respectării limitei de viteză regulamentare și acordării unei atenții corespunzătoare la trafic, a fost în posibilitate să observe din timp pietonul și să întreprindă toate măsurile necesare

întru evitarea tamponării acestuia, dacă se deplasa cu viteză regulamentară de 50 km/h prin localitate și nu de 93 km/h, fapt probat prin raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014. Mai mult, inculpatul a declarat că a văzut pietonul la aproximativ 10 m și a frânat, după care a auzit o lovitură, a deschis ușa și nu a văzut pe nimeni, dar din șoc a accelerat și a părăsit locul accidentului rutier, fără a opri ca să acorde primul ajutor medical victimei tamponate de către el.

În mod corect s-a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului și a martorilor Gordila V., Vicol G., Crucerescu V. precum că inculpatul se deplasa cu viteza de aproximativ 50-60 km/h, dat fiind că conform expertizei auto-tehnice s-a constatat cu certitudine că distanța de 53,6 m a fost traversată de către automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, care este ilustrată în materialele video, cu viteza medie de aproximativ 93 km/h. Deci, în cazul în care inculpatul se deplasa cu o viteză de 50-60 km/h, acesta ar fi dispus de posibilitatea tehnică reală de a evita tamponarea pietonului prin frânare.

Astfel, este dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și alegația avocatului precum inculpatul urmează achitat pentru că fapta inculpatului nu conține elementele componente ale acestei infracțiuni este pur declarativă, fără a fi prezentate probe concludente și veridice în acest sens, motiv pentru care urmează a fi respinsă această afirmație a avocatului ca fiind nefondată.

Or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal constă în: fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea inculpatului de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, încălcarea prevederilor pct. 47.1 și pct. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere; urmările prejudiciabile, care se exprimă, prin decesul lui Vulpe Dan; legătura causală dintre fapta prejudiciabilă - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport și urmările prejudiciabile - survenirea decesului lui Vulpe Dan, iar mijlocul de săvârșire a infracțiunii, este anume - mijlocul de transport, automobilului „Mercedes E220”, cu n.î. IL BI 667, condus de către inculpat cu care l-a tamponat pe Vulpe Dan, iar în rezultatul leziunilor corporale grave cauzate în rezultatul accidentului rutier, victima a decedat.

Este neîntemeiat și argumentul apărării precum că dacă Vulpe Dan ar fi respectat regulile de traversare a străzii, ar fi evitat accidentul, deoarece s-a constatat cu certitudine în baza raportului de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014 că „la distanța de 53,6 m, viteza medie de deplasare a automobilului care este ilustrat în materialele video și care este numit conform ordonanței „Mercede E220” cu n.î. IL BI 667, a constituit aproximativ 93 km/h. La viteza de deplasare 93 km/h conducătorul automobilului Mercedes E220, n.î. IL BI 667, în momentul ieșirii pietonului pe carosabil, nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare. În cazul deplasării cu viteză regulamentară (permisă) în localități - 50 km/h , în momentul ieșirii pietonului pe carosabil, conducătorul automobilului „Mercedes E220”, n.î. IL BI 667, ar fi dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare”

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a reținut că, deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția

suspendării condiționate a executării pedepsei, totuși prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului.

Inculpatul a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, a depășit viteza regulamentară permisă practic dublu, a părăsit locul infracțiunii, fără a ieși măcar din mașină, nu a acordat primul ajutor victimei accidentate, nu a chemat salvarea, a plecat cu mașina de la locul accidentului, nu a recuperat nici un prejudiciu succesoriului părții vătămate și nici nu și-a cerut iertare după comiterea accidentului, a încercat să se eschiveze de răspundere penală, ascunzând mașina, a scos numerele de înmatriculare pentru a ascunde urmele infracțiunii.

Astfel, inculpatul nu a conștientizat pe deplin fapta comisă, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii și după pronunțarea sentinței demonstrând elocvent incorectitudinea aplicării pedepsei non-privative de libertate în privința lui.

O condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, care nu permit stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Astfel, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității faptei comise și urmările grave - decesul părții vătămate.

Concluzia primei instanțe, că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, a fost una greșită, neîntemeiată și urmează a fi exclusă.

Inculpatul poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei închisorii.

5. Avocatul Oleg Spînu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, or să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

Recurentul a invocat că acuzarea nu a demonstrat pe deplin vinovăția inculpatului, acesta nefiind vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Însăși victima se face vinovată de cauzarea accidentului rutier întrucât în mod intenționat a încălcat prevederile pct. 113 subpct. 1), 114 și 116 din Regulamentul Circulației Rutiere.

Astfel, fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, lipsind latura subiectivă a acesteia.

Instanța de fond a constatat că Vulpe Dan traversa neregulamentar strada în momentul comiterii accidentului, în loc să traverseze strada la trecerea pentru pietoni prin care ar putea preveni survenirea consecințelor negative pentru viața și sănătate sa.

Instanța nu a luat în considerare că inculpatul este caracterizat pozitiv, are studii superioare, anterior nu a fost condamnat, este căsătorit și are doi copii la întreținere. Stabilirea pedepsei cu închisoarea în acest caz privează copiii inculpatului de a beneficia de o educație corectă și de a fi întreținuți.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) și 10) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că, împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, martorilor Gordila V., Vicol G. și Crucerescu V., procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 15.12.2013 și a tabelului fotografic, schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 15.12.2013, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.12.2013 și tabelul fotografic, raportul de expertiză medico-legală nr. 15/2251D din 13 februarie 2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1126 din 20.06.2014, raportul de expertiză traseologică nr. 2226 din 11.04.2014 cu fototabel, raportul de expertiză nr. 1136/14 din 08.05.2014 cu fototabel, înregistrările video pe perioada 15.12.2013 de la filiala nr. 12 a BC „MAIB”, ridicate la data de 26.03.2014 de la sediul central al BC „MAIB”, corpurile delictive - oglinda retrovizoare și cioburile de sticlă, înregistrarea video cu capacitatea de 759 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 15.12.2014, începând cu ora 02:28. până la 05:30, înregistrarea video cu capacitatea de 751 MB, fixată de camera de luat vederi de la filiala nr. 12 a BC „Moldova Agroindbank” SA din 02.04.2014, începând cu ora 14:26 până la 16:38, fiecare

probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal (*pct. 2. – 5. din decizie*).

În această consecutivitate, se observă că potrivit jurisprudenței naționale, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de către pățimit (*pct.6 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 20 din 08.07.1999 „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport”*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de judecată au estimat probele administrate și circumstanțele cauzei.

În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel doar privind aprecierea sau reaprecierea probelor administrate și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun avocatul, este o competență legală a acestor instanțe care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor

cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldova*).

Rezultă că recursul nominalizat nu are niciun suport legal în această parte.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent privind nevinovăția inculpatului, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în această parte, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este neîntemeiat în aspectul reiterat supra.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat se constată că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Conform art. 77 alin. (2) Cod penal, dacă circumstanțele agravante sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate și drept circumstanțe agravante. Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Potrivit jurisprudenței naționale, lipsa de motivare adecvată cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la

un proces echitabil (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 30.10.2009, nr.9 - Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*).

Aceste prevederi legale nu au fost respectate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei adoptate, în cadrul individualizării pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel (*pct. 4. din decizie*):

a) a stabilit incorect că depășirea vitezei regulamentară și părăsirea locului infracțiunii de către inculpat, constituie circumstanțe agravante pe caz. Or, acestea sunt semne ale componentelor infracțiunilor incriminate inculpatului și nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante;

b) nu a specificat circumstanțe agravante noi sau diferite de cele invocate de instanța de fond, de natură să justifice schimbarea negativă a situației faptice pe caz în aspectul individualizării pedepsei, în raport cu cea aplicată deja inculpatului, și nu și-a motivat în nici un fel agravarea pedepsei complimentare aplicate inculpatului - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani (*pct. 2., 4. din decizie*).

În același timp, conform descriptivului sentinței, soluția instanței de fond privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat este just motivată și fondată pe prescripțiile prevăzute în art. 61, 75 Cod penal, și coroborează cu faptul că, potrivit materialului anexat la recursul ordinar, succesorul părții vătămate pretenții față de inculpat nu are, dat fiind recuperarea integrală a pagubei materiale și încheierea unui acord amiabil privind achitarea în rate a prejudiciului moral indicat în sentință (*v. 4, f.d. 166-169, pct. 2. din decizie*), cât și cu jurisprudența națională, potrivit cărei încălcarea regulilor circulației rutiere și de către pătimit, se i-a în considerare de către instanța de judecată ca circumstanță atenuantă în cadrul individualizării pedepsei inculpatului (*pct.6 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 20 din 08.07.1999 „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport”, pct. 2. din decizie*).

Împrejurările expuse relevă că instanța de apel a exclus nemotivat aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, agravându-i neargumentat pedeapsa complimentară, pedeapsa fiindu-i individualizată, astfel, contrar prevederilor legale enunțate, adică a admis apelurile declarate de procuror și de avocatul succesului părții vătămate în mod greșit, și că recursul ordinar în acest aspect este întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei instanței de apel în latura pedepsei, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Oleg Spînu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 în partea privind admiterea apelurilor declarate de procurorul în Procuratura Generală, Vitalie Busuioc, și de avocatul Ion Gavriliuc în interesele succesorului părții vătămate Constantin Vulpe, cu casarea parțială a sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 04 februarie 2016 și stabilirea pedepsei lui Trofim Sergiu Vladimir, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, pe motiv că apelurile au fost greșit admise.

Menține sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 04 februarie 2016, în privința inculpatului Trofim Sergiu Vladimir.

În rest, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 se menține.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun